

BRATRSTVĚ

ZÁBAVNÝ EVANGELICKÝ ČASOPIS PRO MLÁDEŽ roč. 52/2011

TÉMA:

DEJ MI ZDRAVÉ TĚLO PANE

**ABY SŮL CHUTI NEPOZBYLA
MR. EVAGELÍK
KVĚTY V ČAJOVÉ KONVICI**

Krásné a dobré; úvodník	Marie Medková	2
Netrpí naše duše anorexií; biblické nakopnutí	Šárka Schmarczová	4
Dej mi zdravé tělo pane		
• Proč ne „Soul and spirit lotion“?	Marie Medková	5
• Nejsem barbína; rozhovor s A. Neubauerovou	vedla Š. Schmarczová	6
• Půst – ano, nebo ne?	J. F. Pechar	8
Víra bez církve nedává smysl; svědectví víry	vedla Š. Schmarczová	10
Já & ty; komiks	Jana Turecká	11
Aby sůl chuti nepozbyla; zázraky za zraky	Martin Kučera	12
Všeho chuť	M. Medková, J. F. Pechar	
Mr. Evangelík; e–bulvy	anonym	17
A k Boží slávě pokorně bečet...; rozhovor s J. Šrámkovou	vedla E. Hubená	18
Odhaloval se jako nějaký blázen; duchovní povzbuzeníčka	Marie Medková	20
Martina Trchová; uchu pro potěchu	Kolja Ivaskiv	21
Bible hrou; v sfti	Petr Pospíšil	22
Upside Down; blogosphere	Emma Ramsey	23
Květy V čajové konvici; recenze	Ester Hubená	24
Veřejnoprávní komiks; recenze	Šárka Schmarczová	25

Autor obálky: Daniela Toulová

Foto na str. 3: Jan Kolářček

KRÁSNÉ A DOBRÉ

Marie Medková

Slyšeli jste někdy kalokagathia? Znamená to „krásné a dobré“. Vyjadřuje antické přesvědčení, že krásné a dobré, krása a ctnost patří k sobě a mají mnoho společného. Co není zároveň dobré, nemůže být krásné a naopak. U člověka to znamená harmonický soulad a vyváženost tělesné i duševní krásy a dobroty, ctnosti a statečnosti.

Po antických ideálech dnes pes neštěkne. A možná je to dobře. Neřekli bychom přece, že fyzicky postižená dívka je automaticky zlá. Nebo že kluk krásné tváře je čestný a moudrý. Zkušenost praví, že to může být přesně naopak. A to právě kvůli té kráse.

A možná je to špatně. Pečujeme o tělo a duch a duše jsou popelky. Protože tělo, mládí se cení. Návrhářské, kosmetické

a farmaceutické filmy si zas cení naší touhy po krásném, zdravém a mladém těle.

Když ale chcete s někým trávit čas, něco podnikat nebo s ním dokonce žít, tak je jeho krása důležitá až v druhé řadě. Kdo si užívá čas s krásným sobeckým omezeným člověkem?

Starost o tělo nám ledaskdo připomene, ale co duše a duch? Na to musíme pamatovat sami. Jsme člověkem na 300% - 100% těla, 100% duše, 100% ducha. Nejde to oddělit. Růst i nemoc se projevuje na více rovinách naší osobnosti. Musíme o sebe starat jako o celek. Přejeme vám, aby to byla starost příjemná, alespoň jako jízda na kole nebo horká koupel.

Příjemné čtení a růst přeje redakce. ■

POLOVINA

hudba, text: ŽOFIE KABELKOVÁ

znovu si mě ubytoval v přeútluným nepokoji
sametový lože těžký závěsy
proč mě tady pořád zamykáš,
já ti stejně jednou uteču
nabroušený nože už mě neděsí

pološílená tancuju polonézu
položená do peřin, přežívám v polovztahu,
polovzpřímená, motám se po lokále,
na všem mám polovinu,
vodkrouším si půltrest

NETRPÍ NAŠE DUŠE ANOREXIÍ?

Šárka Schmarczová

„Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko!

Proč utrácíte peníze, ale ne za chléb? A svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a jezte, co je dobré, ať se vaše duše kochá tukem!

Nakloňte ucho a pojdte ke mně, slyšte a budete živi! Uzavřu s vámi smlouvu věčnou, obnovím milosrdenství věrně Davidovi prokázaná.“

Iz 55,1-3

Prorok tu mluví řečí trhovce. Chce nalákat, chce upoutat a chce prodat. V dnešní době budeme takového trhovce těžko hledat, ale máme tu různé prodejce a pojišťovací agenty, kteří nám dokážou vymluvit díru do hlavy.

Nakupujte bez peněz víno a mléko

Tady se asi leckdo pozastaví nad tím, jak to ten prorok myslí. „Kupujte bez peněz“, v tom bude nějaký háček. Vždycky když mi do schránky přijde leták s lákavou nabídkou na sadu šperků zdarma, musím si nejdřív koupit něco jiného, abych ty šperky dostala. To znám, na to nenalítnu. Chce s námi uzavřít smlouvu, to taky znám. Bude chtít něco podepsat a na konci bude – tak, abych si toho nevšimla – malým písmem napsáno, že musím zaplatit. Mluví o tom, že utrácíme za to, co nezasytí. Máme utrácet za chleba. Vzpomněla jsem si na svého čtyřletého syna, jak nadšeně křičí u všech televizních reklam a nad letáky, co dostáváme do schránky „to potřebujeme“. Naposledy to byl vysavač Dusty, ale jindy je to i sýr, nebo jogurt. Když mu odpovím, to nepotřebujeme, většinou se rozberejí. Reklamní strategové pracují dobře, vnucují nám i to, co vůbec nechceme. Může jim žalmissa–trhovec konkurovat?

Peníze hýbají světem

Z přečteného nám tu vyvstává rozpor: nakupujte bez peněz a na druhé straně – utrácíte

za to, co vás nezasytí. Peníze hýbají světem v každé době. Tento ekonomický rozměr je blízký posluchači dnes i v minulosti. Vždy se zamýšlíme, co a za kolik máme koupit a co si za peníze nekoupíme. Neutrácíme zbytečně za brak? A neopomíjíme naopak něco velmi cenného, co můžeme mít zadarmo?

Na druhou stranu neměli bychom se my křesťané něco z reklamního světa naučit? Pojdme spolu s Izajášem nabízet „chléb a víno“, pojdme znovu rozšířit pole působnosti. Najdeme ten správný způsob, jak oslovit lidi ve svém okolí. Ano, stačí, když se každý rozhledne kolem sebe, dnes nemusíme na misijní cestu do zámoří. Máme dost práce i tady v tom našem českém rybníčku. Neuzavírejme se světu masmédií, zkusme pochopit jejich funkci a kdo je jejich pánem. Je to přece nakonec člověk, který je může využít k dobrému. Někdy mám pocit, jako by naše víra zůstávala uvnitř nás samých tak hluboko, že se bojíme k ní veřejně přiznat. Schválně, kolik lidí má v profilu na facebooku zveřejněné vyznání? Kdo v rozhovoru s přáteli řekne: „Za to děkuju Bohu“?

Izajášův raut

V přečteném oddíle jsme utvrzováni v tom, že milosrdenství prokázaná Davidovi mají trvalou platnost a jsme ujištěni o smlouvě věčné. Nakloňte ucho, pojdte ke mně, tohle místo nám dovoluje ten text věnovaný lidu Izraele zevšeobecnit tak, aby byl slyšen všemi žíznícími. Nejsou žádné další podmínky k tomu, abychom přistoupili k onomu bohatému rautu, na který nás trhovec zve. Měli bychom být žízniví, tedy toužící, měli bychom naklonit ucho ke slyšení, tedy být vnímaví a měli bychom duši obalit tukem, tedy vzít si co nejvíc z nabízených pokrmů. Není to už jen hodovní stůl lidu smlouvy, je to naše večere dnes, kterou společně přijímáme s Ježíšem, který nás to naučil. ■

PROČ NE „SOUL AND SPIRIT LOTION“? Marie Medková

Tak by to totiž bylo jednodušší. Přiho-
dit do košíku vedle showergelu, shampoo
a body lotion ještě soul and spirit lotion.
Třeba v drogerii DM. Vždyť právě tam se -
aspoň podle reklamy - stáváte člověkem.
Proto by měli nabízet výrobky, které zaru-
čí péči o celého člověka - tedy i o jeho duši
a ducha. Jenže těžko takovou věc zajistit
„výrobkem“. Možná by pomohlo oddělení
s duchovní, filosofickou a historickou lite-
raturou. A taky kavárna, kde by místo no-
vin seděl u každého stolu moudrý člověk,
se kterým by bylo možné vést rozhovor.
A v pravdě, ani ty noviny by tam neměly
chybět. Ale dost už fantazie.

DÝCHEJ DO BŘICHA!

Jak pečovat o tělo? Tak to nám rodiče i škola
vtlouká do hlavy od malička. Čistí si zuby.
Sedí rovně. Cvičí ráno. Dýchej do břicha.
A tak podobně. Zvláště rodiče v tom doká-
ží být důslední a systematictí. Ale stará se
někdo o neviditelnou stránku naší osob-
nosti? Myslím, že ano, ale rozhodně ne
tak důsledně. Do hlavy nám nikdo z našich
blízkých či učitelů nevidí. Neznají většinou
naše hledání, myšlenky, strachy... A proto -
kultivace této stránky padá převážně na nás
samotné!

ČAS

Dobry soul and spirit lotion by měl obsa-
hovat čas. Čas na přemýšlení. Čas na čtení.
Čas na poslech. Čas na naslouchání druhým.
Čas se totiž jaksi nedostává. Chvátáme sem,
a taky tam. Duše je z toho sklíčená. Vždyť
nestíhá. A duch zaměřený jen na stíhání
nestíhá krmení a odpočinek. A tak nemůže
sílít a růst. To chce totiž taky ticho a čas.

NEPĚSTUJTE VNITŘNÍ DLUHÝ

Nemám na mysli finanční, ale dluhy vzta-
hové a dluhy vůči sobě. Slibujete babičce
už druhý měsíc návštěvu? Odkládáte četbu
zajímavé knížky už druhý rok? Měli jste mi-
nulý týden umýt podlahu, ale zase jste pře-
svědčili maminku, aby to udělala za vás? Tak
to není v pořádku. Vnitřní dluhy tlačí, někdy
i užírají, vaši duši. A kde je asi rodina na va-
šem žebříčku hodnot? A kde je péče o vás
samotné? Dlouhodobé vnitřní dluhy ubližu-
jí vám i vašim blízkým.

NEPŘÍJEMNO

Už se vám stalo, že jste prožili nepříjem-
nou zkušenost, která vás o něčem poučila?
Duše, která se musí vyrovnávat s nepříjem-
nostmi, objevuje svá zákoutí. Probouzí se
v ní empatie. Najednou emocionálně chápe-
me. Duch si to všechno třídí a přehodnocuje
své žebříčky hodnot i pohled na svět. Roste.
Ne všechny nepříjemné věci musí znamenat
jen negativní dopad na náš život. Záleží
také, jak jsme na ně připraveni, jak se na ně
díváme a co z nich vytěžíme.

STAŇTE SE ANDĚLEM

Když jsem se kdysi rozhodla, že se každý
měsíc zbavím nějakého zlovyklu, pravila mi
kamarádka: „Ty jo, bude z tebe anděl!“ Proč
zrovna anděl? Zkuste přemýšlet o tom, jak
být lepším člověkem. Co chcete rozvíjet, co
se chcete naučit, čeho se zbavit. A vzhůru
na cestu!

pokračování na str. 9

V novém seriálu 4teens hraje roli typické „barbíny“ Adriana Neubauerová. Sama je studentkou v maturitním ročníku gymnázia a znát ji můžete ze seriálu Ordínace v růžové zahradě nebo z filmů Mahral – Tajemství talismanu či Láska in Memoriam.

Navštěvuješ gymnázium, čím je pro tebe herectví?

Herectví je pro mě koníčkem a přála bych si aby to tak zůstalo i do budoucna. Film mě baví, ale nechci být na něm finančně závislá.

Studuješ poslední ročník, co budeš dělat po maturitě?

Podala jsem si přihlášku na několik oborů Filozofické fakulty, ale ještě nevím výsledky. Když mi nevyjde vysoká škola, chtěla bych jet asi někam do ciziny studovat angličtinu.

V seriálu České televize 4teens hraješ Patricii Pelikánovou, můžeš o ní něco říct?

Paty je typickou představitelkou (možná i odstrašujícím příkladem) dnešních děvčat. Zajímají je pouze módní časopisy a to, jak se perfektně obléct a nalíčit. Jak zaujmout kluka na první pohled a podobně. Vlastně si myslím, že na tom, v tomhle věku, není nic špatného, ale nesmí to přetrvávat i do budoucnosti.

Jsi hezká holka, zkoušela jsi sama někdy modeling?

Ne, modeling jsem nikdy nezkoušela a ani mě to nijak neláká. Děsí mě představa toho, že bych musela neustále vypadat dokonale a vážit ještě asi o 20 kilo méně. To bych vážně skončila jako Paty v nemocnici.

Toto vydání má za hlavní téma péče o tělo a duši. Patricie se určitě spíš věnuje té péči o tělo, jak to máš Ty?

Podle mě je důležité o sebe pečovat nejenom zvenku, ale i zevnitř. Takže správně jíst, cvičit a pravidelně relaxovat. Já o své tělo pe-

čuji převážně zdravou stravou a sportem a duši zase ráda obohatím o zajímavou knížku nebo dokument.

Patricie se bude potýkat také s anorexií. Jak se ti to hrálo? Setkala jsi se s tím ve svém životě?

Ve svém životě jsem se s tím zatím neseetkala a jsem za to ráda, jelikož děvčátům s touto poruchou je hodně těžké pomoci. A co se týče hraní? Nejtěžší bylo spadnout v tělocvičně na zem. Je to úplně proti lidské přirozenosti a zdravému rozumu.

Jezdíš na koních a provozuješ hipporehabilitaci s postiženými dětmi. Jak jsi se k tomu dostala a co ti to dává?

Vždycky mě to zajímalo a chtěla jsem se tomu věnovat, právě proto mě mrzí, že kvůli natáčení a v současné době i kvůli maturitě mám na ty děti tak málo času. Dává mi to hrozně moc pozitivní energie a úplně jiný pohled na svět a za to jsem ráda.

Máš nějaký vztah ke křesťanství?

Ke křesťanství se stejně jako k jakékoli jiné víře musí svým způsobem dospět a já se do tohoto bodu ještě nedostala. Nemám k tomu zatím žádný vztah.

Co děláš ve volném čase pro své tělo a co pro svou duši?

Pro své tělo sportuji, zdravě jím, snažím se hodně spát, ale tohle samozřejmě jde dělat opravdu pouze ve volném čase. Natáčení a škola dohromady je vražedná kombinace, takže většinou málo spím, špatně jím a na sport nezbývá čas vůbec. Pro duši toho dělám o dost více – čtu, jezdím do přírody, relaxuji a mám radost ze života. ■

PŮST – ANO, NEBO NE?

Jaroslav F. Pechar

Stojí zato říct si „ano“.

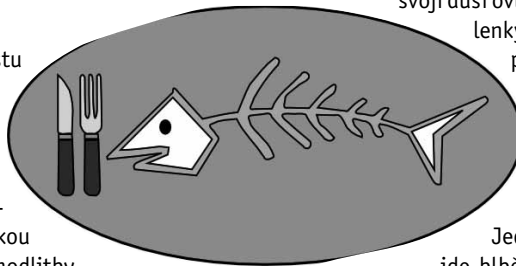
Je na Tobě, čeho a na jak dlouho se vzdáš. Jestli každý pátek, jestli 40 dní před Velikonocemi. Jestli budeš jen o vodě, o chlebu, zelenině a vodě, jestli se vzdáš masa, jestli budeš jíst jednou denně, jestli budeš jíst až po 15. hodině ... Rozmysli si počítač, televizi ... Věnuj ušetřený čas modlitbě, Bibli a především službě druhým (Iz 58,6).

Pozor – v půstu nejde o to ohromit lidi kolem sebe či Boha. Ukázat, jaký jsi křesťan či donutit Boha hladovkou vyslyšet naše modlitby.

Dále pozor na to, že nejde o „trápení těla, aby rostla duše“. Od prvního pokušení Ti hodně pomůže, když svůj půst nebudeš nikde rozhlašovat. Od toho druhého, když svůj půst neomezíš jen na jídlo, ale budeš přemýšlet o jeho duchovním rozměru. Nemůžeme oddělit tělo a duši, fyzično a psychiku. Tělo je to hmatatelné, duše, to jsou naše myšlenky, nálady, touhy, přání... Jedno bez druhého nemá smysl a jedno ovlivňuje druhé a to obousměrně. Když mě bolí zuby, tak jsem otrávený a protivný. Když jsem po dobrém obědě a odpočatý, mám náladu dobrou. A naopak – stýskavé dítě na táboře bolí břicho, při dobré náladě a nadšení stoupá i práh bolesti a člověk necítí zranění ve sportu.

Půst je lékem pro tělo i duši. V době hladovění tělo po pár dnech spotřebuje glykogen v játrech a vůbec všechno, co bylo v krvi připraveno pro výživu a začne spotřebovávat ledacos, co v těle bylo a škodilo. Laicky řečeno – tělo pochopí, že nemůže plýtvat energií na boláky na kůži a „sežere“ je.

Pozor – krotíš, ne trestáš! Miluj své tělo. Jakmile se člověk postí, protože chce tělo trestat, umrtvit, zničit, tak je na špatné cestě, která končí v nemocnici s anorexií. Křesťan by měl vědět, že tělo a duše patří dohromady a ničením jednoho ubližuješ i druhému. Tím, že musíme posilovat své sebeovládání, tak pomáháme své duši. Omezením těla se posiluješ k tomu, abys svoji duši ovládal – svoje myšlenky, emoce, vášně, pudy... Vzdáváš se nejen jídla, ale i špatných myšlenek a přání.

Jedno jako druhé jde blbě. Tak, jako kručí v břiše a člověk se chce najíst, tak kručí v duši a člověk nejen, že stále zápasí s běžnými pokušeními, jak je známe ze svých životů, ale k tomu ještě touží po slávě (a chtěl by se pochlubit, jak se postí), po úspěchu (a chtěl by se srovnávat s druhými, jestli se nepostí více či méně, než on) a kdo ví co dalšího se objeví. Proto k půstu neoddělitelně patří o to intenzivnější modlitební život. Jakmile v době půstu dostaneš hlad, je to volání ke zpytování svědomí a k modlitbě. Půst Ti pomáhá, aby ses modlil častěji.

Dost možná se pak v půstu budeš modlit i za věci, které by Tě jindy nenapadly. Vzpomeň si na Ježíše na poušti. 40 dní se nedělo nic, až když přišel opravdový hlad, tak přišel i ďábel. Až v okamžiku hladu člověk může poznat nepřátele, o kterých neměl tušení, ale jsou tu a číhají. Zároveň budeš ale také vnímavější k Božímu hlasu. S půstem obecně roste vnímavost a citlivost a není divu, že Mojžíš či Eliáš se se setkávají s Bohem po půstu. ■

JAK PEČUJETE O DUŠI A TĚLO?

David Navara, nejlepší český šachista

O obojí ke své škole příliš málo. Když výjimečně mám čas, tak v neděli chodím do kostela, občas se tam vyskytují i během týdne. Ale nepřilíhám často. S péčí o tělo to je ještě horší. Líný na krok nejsem, ale cvičím jen výjimečně.

Linda Fernandez Saez tanečnice, choreografka

Myslím, že jen v náručí Nebeského Otce, zahrnuta Jeho hřejivou Láskou a obživeným Slovem, je mé tělo a duše v opravdové a plnohodnotné péči, rovnováze, stabilitě, jistotě a ochraně. To je to první pro mě. A prakticky. Chci žít s Bohem opravdově každý den a vnímat Ho a poznávat od rána do noci a nechat se Jím vést na každém kroku, rohu, cestě, pěšině i v zatáčce. A to, jak věřím s Boží milostí taky žít a činit. No a hoo-ooooodně tancuju, tak to je taky dobrý na udržení se v kondici, mimo jiné :) ...toť pokrmem mým duchu, duši i tělu :)

Petr Šilar, senátor

S přibývajícím věkem a přibývajícím vrstvou tuku na mém těle zjišťuji, že je nutné věnovat se i svému tělu. Snažím se pravidelně plavat, někdy hraji golf a hlavně se těším na zahrádku. O duši za mě pečují knihy, bohoslužby v neděli a negativně zprávy v mediích, setkávání s neužitečnými rozhovory na různých schůzích.

Šimon Keller, student osmiletého gymnasia

Chodím do školy, jezdím na kole do kroužků, chodím na náboženství, chodím do divadel a na koncerty, hraju na hudební nástroje.

Mírek Dušín, vedoucí Rychlých Šípů

Základem je plnění „Modrého života“. Předem připravená okénka vybarvujete modrou pastelkou, máte-li splněn denní plán sebevýchovy. Příklad? Dnes ráno jsem cvičil u otevřeného okna/1bod, pomohl jsem na ulici staré paní s nákupem/1 bod. Mám pokračovat? Zastal jsem se ve škole... (pozn. redakčně kráceno)

Marek Vácha, římskokatolický kněz, moderátor pořadu Tančící skály

Zdá se mi, že v minulosti jako bychom občas pozapomněli, že člověk nemá jen duši, zatímco dnes zapomínáme že nemá jen tělo. To, že v dnešní společnosti se dává přehnaný důraz na tělo ale jistě neznamená, že bychom neměli dávat žádný důraz na tělo. Vnějšek má odrážet krásu vnitřku, krása duše má být patrná na kráse těla.

Či?

Tomáš, 26 let

Denně se umývám a čistím si zuby a vzdělávám se a čtu knížky a chodím do kostela :)

Klára, 20 let

Tělo občas přetřu suchým hadříkem, s duší radší nehýbu, protože když vypadne, je dost těžký ji dostat na původní místo, aby to hrálo.

Dan, 29 let

O tělo zátěž - nejlépe těžká práce. Taková práce (i monotónní) zároveň i pozvedá na duchu (proč museli Izraelité 40 let chodit po poušti a furt svá obydlí balit, rozkládat, balit, rozkládat... - národní terapie jak prase :) Ještě jsem si vzpomněl na výrok: Duše se koupe v tichu a sytí se krásou.

Kolja, 19 let

O tělo mizerně, duši možná občas poněkud rozmazluju, i když... Kdy já si naposledy přečetl knížku jen tak pro radost a ne proto, že se tím profesně vzdělávám? To už budou dobré tři čtyři měsíce...

Martin, 36

téma

PÉČE O DUŠI

- modlete se
  - čtete Bibli, tam to všechno je
  - čtete knížky, které vám dovolí myslet
- sledujte filmy a lidi, které/kteří vás inspirují
- dívejte se kolem sebe a přemýšlejte o světě
- hledejte, kde se ukazuje Duch svatý v tomto světě
  - mějte oči otevřené pro divy (ne ty operní)
- přemýšlejte, jak využijete čas svých dní a života
  - hledejte velký smysl vašeho života a malé pomocné smyslíky
- přemýšlejte o žebříčku hodnot, jaký máte v hlavě, a jak ho žijete
  - rozvíjejte své schopnosti a dovednosti
    - učte se nové věci
    - učte se ctnostem
  - učte se stávat se bližními

VÍRA BEZ CÍRKVE NEDÁVÁ SMYSL rozhovor s M. Kouteckým

O pár slov na úvod mého rozhovoru s Martinem Kouteckým jsem poprosila svou kamarádku Hanku Chroustovou, farářku v Šumperku:

„Když se řekne Martin, tak první věc k němu mě napadne: Vášnivý diskutér na téma křesťanství. Někdy se při hovorech s ním pěkně zapotím, protože nemám argumenty :) Ale ta jeho diskutérská vášeň není plochá nebo nějaká uřvaná. Martin jde k jádru věci a je v té cestě hledání vnitřně poctivý. A hlavně jeho vášeň vychází z velké vášně k Bohu. Toho si na něm moc vážím. Je sečtělý, vzdělaný, a má výborný smysl pro humor.“

Kolik Ti je roků a kdy jsi byl poprvé v kostele?

V červnu mi bude 22 let a do kostela chodím od malička.

Co Tě baví, jaké máš koníčky?

Baví mě moje škola, kde studuji teoretickou informatiku, ale od toho je potřeba odpocívat. To mi jde nejlépe s přáteli s hudbou, když můžu zpívat a hrát na housle. Taky jsem v poslední době znovu objevil kouzlo čtení.

Kdo z Tvé rodiny je (není) věřící?

Oba rodiče i oba sourozenci jsou věřící, ale jinak je asi třetina širší rodiny nevěřící.

Chodíš na setkání křesťanské mládeže?

Ano. Dokud jsem nebyl na vysoké škole, chodil jsem každý pátek na mládež do evangelického sboru v Šumperku a každou sobotu do baptistického sboru ve Víkřovicích a můžu takovou kombinaci doporučit. Teď chodím do mládeže v Praze Libni a doma v Šumperku.

Co jsi se dozvěděl ve škole o křesťanství?

Así nic nového. V době, kdy se začalo v ZSV probírat křesťanství nebo v češtině Bible, jsem spíš doplňoval a opravoval, co vyučující říkali. Obzvláště rozhovory s češtinářkou byly docela obohacující, věřím pro nás oba.

Na jakou školu teď chodíš?

Studuji Matematicko-fyzikální fakultu UK, obor obecná informatika a právě dokončuji bakalářskou práci.

Myslíš si, že je důležité být v církvi a proč?

Být v církvi je důležité z mnoha důvodů, pro mě je to hlavně podpora, kterou můžu přijímat, a podpora, kterou se učím dávat. Taky je to prostředí, kde se dá duchovně růst a jsou tam zkušenější, kteří můžou ukazovat směr; když na to je člověk sám, snadno se ztratí. A vůbec křesťanská víra bez církve nedává moc smysl...

Přivedl jsi někdy někoho do kostela?

Jednoho spolužáka, když mi bylo 14. Moc se mu tam nelíbilo.

Vadí Ti něco na Tvé církvi?

Vadí mi spousta věcí, ale nějak jsem došel k tomu, že a) je mi v ČCE stejně ze všech církví asi nejlépe, a b) kritizování zvenčí je na nic, ale snaha o změnu zevnitř má šanci :) Co mi vadí: vlažnost, netečnost, liberálnost a setrvačnost. Ale dokonalá církev není a já jsem za tu svou rád; společenství je dar od Boha a příležitost ke vděčnosti.

Když přijde do kostela někdo nový v tvém věku, oslovíš ho?

Snažím se, ale moc mi to nejde. A navíc máme v mládeži lidi, kteří právě tohle umí, za což jsem vděčný.

Co bys poradil mladým lidem, kteří přicházejí poprvé do kostela?

Aby šli nejdřív na mládež. A aby se nebáli ptát. ■

rozhovor vedla Šárka Schmarczová

ABY SŮL CHUTI NEPOZBYLA

Martin Kučera

„Nemám **chuť** se o tom bavit.“, nebo „Až budu mít čas a **chuť...**“, či „Na to si nech zajít **chuť**.“ jsou obvyklé věty, které používáme, aniž bychom něco ochutnávali a dávali do úst. Nepoužijeme ani jeden náš chuťový pohárek. Vždy je ale v oné chuti schovaná jakási touha, prostě něco, co nás pohání udělat to a to.

Představte si, že jste pár dní nic nejedli a ucítíte vaši nejoblíbenější pochoutku. Všeho necháte a půjdete vstříc libé vůni. Zde bude vaší touhou naplnit si žaludek. Tak je zařízeno, abyste měli potřebné živiny. (Psům se vyvinul čich lepší, mají tedy protažený čumák s větším množstvím receptorů.) Každá chuť jídla nebo jeho vůně je schopnost rozpoznat molekuly pro nás zajímavého signálu. Signálu teď říkejme třeba knedlo-vepřo-zelo. Dveře z kuchyně jsou otevřené, tedy zachytíte signál.

V dutině nosní ve zvláštně uzpůsobeném čichovém epitelu se částice vůně dostane až k čichovým buňkám, které tuto zprávu zaregistrují. Pošlou ji čichovým nervem do mozku. Vy rozpoznáváte... a teď vám dochází, že se máte nač těšit. Mozek aktivuje autonomní nervový systém, který připraví vaše tělo na přijetí dobroty: začnou se vám doslova sbíhat sliny (nervová aktivace slinných žláz) a kručet v břiše (vaším žaludkem začnou zmítat peristaltické pohyby a také vzroste tvorba žaludečních šťáv). Tělo je připraveno.

Obědváte.

První sousto a ... „Dyť to není slaná!“ vypadne z vás (hned po tom neslaném masu). To kousky masa se dostaly k vašim chuťovým pohárkům, chemoreceptorům umístěným na stěnách hlubokých rýh jazyka, a odeslaly informaci o nemastnosti a neslanosti pořádaného jídla. Hned jsou ale vymyty řídkým sekretem z blízkých Ebnerových žlázek, a tak jsou připraveny znovu degustovat a ohodnotit teď již osolené sousto. Na druhý pokus je vše v pořádku a vy si tak užíváte dokonalou chuť, která znovu zpětně podpoří tvorbu slin a pohyb střev. Různé chutě jsou sledovány na různých částech jazyka, aby se chutě v pohárcích „nepomlátily“.

Jste-li sytí, začnete ztrácet chuť k jídlu. A snad tady je smysl půstu. Totiž abyste nepřehlcovali své receptory, protože potom by přestaly rozlišovat, co je dobré a chutné. Rozlišovací buňky se však dají i tříbit.

A ze všeho nejhorší je, když pozbyde chuti sůl. Nepomůžou pak ani Ebnerovy žlásky, nemají co vymývat... ■

foto web

S MARTOU V KUCHYNI

Marie Medková

Tentokrát nahlédneme do biblické kuchyně k novozákonní Martě. Měla za úkol obstarat jídlo, teplo v domě, vodu a oděvy. Marie jí samozřejmě pomáhala... Ovšem než to všechno obstaraly, pěkně se zapotily. Nejen proto, že tehdy nebyly sporáky, vodovod v každém domě a podobné vymoženosti. Podíváme se na to podrobně.

Meleme, meleme, meleme...

Marta začínala a končila den - krom modlitby - mletím mouky. Hlavním jídlem byl totiž chléb. Dospělý člověk snědl zhruba 0,6kg chleba denně. Náš bochník má mezi 1-1,2kg, takže šlo cca o polovinu. Ten bylo potřeba ale nejdřív připravit!

A to od mouky. Buď pšeničné, nebo v horším případě ječmenné. Zrno mlela v moderních otáčivých mlýncích. Kdyby žila o několik století dříve, musela by se spokojit s fyzicky náročnějším mlýnkem, který se skládá ze dvou kamenů – podlouhlého spodního a vrchního, jímž se zrna drtí. Mouku nakonec prosila, aby odstranila nerozdrcená zrna. Taková práce zabrala pár hodin denně.

Doma měla určitě i pěkný hmoždír na drcení obilnin, cibule a dalších ingrediencí do kaše.

Oheň a voda

Mouku bychom měli. Takže se můžeme dát do pečení. K tomu je ale potřeba krom mouky nasbírat dřevo na oheň a donést vodu. Nejdřív dřevo. Sbíráni dřeva bylo náročnou záležitostí. V Palestině už tehdy příliš dřeva nebylo, takže se Marta často pořádně prošla. K topení se ale používalo všechno, co by mohlo hořet (třeba sušené zvířecí výkaly).

A teď voda. Dům Lazara, Marty a Marie neměl cisternu. Ostatně jako většina domů. Měla štěstí, že v jejich vesnici byla dobrá studna. Taky by se mohlo klidně stát, že by musela chodit pro vodu několik kilometrů. Denně spotřebovala jejich malá rodina i se zvířectvem kolem 50l vody.

Pečení chleba

Když už máme všechno pod střechou, můžeme se dát do pečení. Marta smíchala vodu s moukou v dřevěné díži a přidala zákvas z minulého těsta. Pak přimíchala ještě nějakou přísadu, aby to lépe chutnalo. Třeba koření, sůl, olej, mléko, datle či rozinky. Pak vytvarovala placky a strčila chleba do pece. Pec byla obrácená bronzová mísa nebo hliněný kužel s useknutou špičkou. Uprostřed se rozdělal oheň - v druhém případě v zemi. Když se stěny rozehrály, Marta na ně pokladla těstové placky, a ty se krásně propekly. Takhle mohla připravit kvašené i nekvašené chleby. Navíc se na peci dá i vařit. Když se přemnožily myši, místo placek vytvarovala těsto do tvaru kruhů. Zavěsila je na tyč a byly v bezpečí. V peci se peklo lépe než na plochem kameni nebo na kovové desce. V prvním případě byl chleba od popela, v druhém se musel včas obrátit.

Chleba se máčel v oleji, jogurtu nebo kyselém mléce.

Vaření

Chleba už je hotový. Ještě něco k tomu. V neděli vařená zelenina, v úterý kaše z luštěnin, ve středu nalámaný chléb smíchaný s mlékem, smetanou a kozím tukem. A pak

zase znova... aby to chutnalo jinak, tak se to okoření kmínem, rozmarýnem, koprem, routou, koriandrem nebo hořčicí. A jako dezert? Třeba meloun, může být i vodní. To víte, strava byla ve starověku v Palestině jednoduchá a nepříliš pestrá. Maso bylo v jídelníčku velmi zřídka, a když, tak se vařilo, ne peklo (s výjimkou paschy). To Lazar zvíře rozporcoval a jednotlivé části Marta uvařila ve vodě nebo mléce. Nesmělo to být ale mléko, kterým bylo mládě živeno! To by byl projev barbarství a neúcty ke stvoření.

Výrobky mléčné jsou blahodárné a vděčné

Martina rodina chovala ovce a kozy (asi deset kusů). Zvířata měli ustájena ve stájích na dvoře. V zimě si užívali mléčných výrobků, v létě jich byl nedostatek. Mléko měla ráda nejen Marta a její sourozenci, ale uctili jím i hosty.

Mléko musely sestry brzo zpracovat. Dojení a zpracování mléka patřilo k jejich úkolům. Z mléka připravovaly jogurt a tvrdý tvaroh, který schovávaly do zásoby na léto. Taky stloukaly máslo a podmáslí a vyráběly sýr.

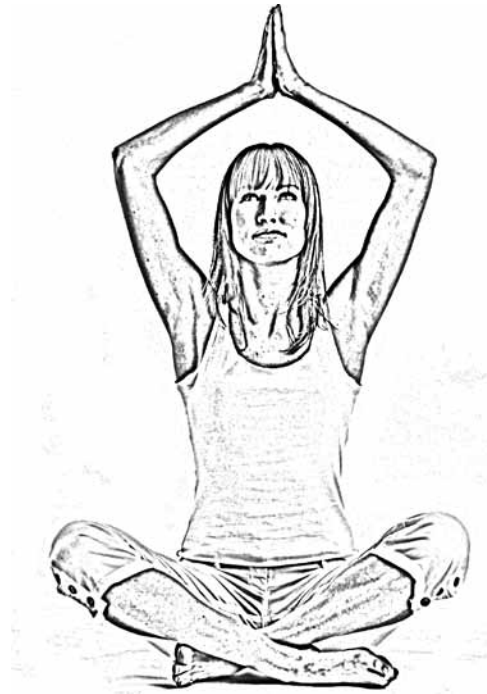
Když bylo umleto, voda nanošená a na plotnách to bublalo, mohla milá Marta využít čas k předení, barvení nebo tkaní pláten na oděvy nebo stany. A odpoledne určitě zbyl čas postarat se o políčko nebo sad za domem.

sudoku

•	1			•				
					1	3	•	
					6			2
	•							•
		2	3	•	9	4		
							6	
6			4					
	•	1	•					
				2			•	5

1. počet dcer Lášana (Genesis 29)
2. 7+2
3. počet evangelií + 1
4. počet evangelií
5. počet knih Mojžíšových
6. počet dní odpočinku (Genesis 2)
7. počet osob Trojice
8. počet malomocných, kteří nepoděkovali (Ev.podle Lukáše 17)
9. počet hubených krav z Josefova snu (Genesis 41)

Jde to vůbec dohromady? Odpověď nebude „ano“, nebo „ne“. Na tohle si musí každý odpovědět sám. Pro přemýšlení ale pár podnětů nabízím:

Jóga je systém, který chce člověka někam dovést (slovo „jóga“ znamená „jho“), konkrétně k oproštění se od vazeb na naše falešné hmotné já s cílem „rozpustit se“ v jediném skutečném všeobjímajícím Já. Nemá smysl si zastírat, že to s křesťanstvím má sotva co společného.

Cvičit jógu s cílem „západního“ cvičení je využití jejich technik s úplně jiným záměrem, než pro jaký vznikly. Kdosi to dost trefně přirovnal k používání růžence za účelem rozcvičování hybnosti palce. Na stranu druhou – jestli to na hybnost palce opravdu pomůže a lepší cvičení neznáte, tak proč toto zavrhouvat jen proto,

že původní využití růžence je vám cizí?

Je dobré si uvědomit, že jóga je systém, v jehož vnitřní logice je nezastavit se na té nejnižší úrovni tělocviku, ale pokračovat dál až k nirváně. Není v tomto světě nic, co by nás mohlo odloučit od lásky Kristovy a děj se co děj, všechno nám musí sloužit k dobrému – ale (řečeno slovy známé písně): „s čertem hraje jenom blázen“. Zastavím se včas, nebo ne?

Jen pro zajímavost: když se podíváte na nabídku teologické (!) fakulty Jihočeské univerzity, najdete tam kurz „Jóga v denním životě“. Mladé studenty teologie tam ale čeká nejen dobře propracovaný „západní“ systém svámi Mahéšváranandy, ale také studium čaker, energetických cvičení, meditací s mantrami...

ilustrace web ■

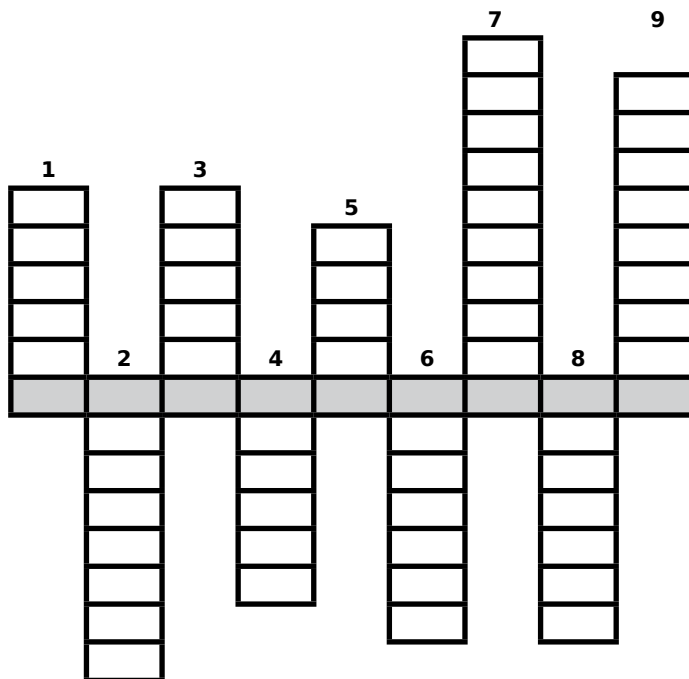
CORRIE TEN BOOM (1892 - 1983)

Narodila se v roce 1892 v Haarlemu v severním Holandsku. Od roku 1942 se celá rodina ten Boomových velmi aktivně zapojila do podzemního hnutí. Ukrývala židovské uprchlíky, které tak uchránila od jisté smrti. Pomoc a ukrývání Židů byla u celé rodiny motivována silnou náboženskou vírou. Uprchlíkům se snažili zajistit i košer stravu a možnost slavit šábés. Celá rodina ten Boomových byla zatčena 28.3. 1944 za pomoci holandského udavače. Corrie byla propuštěna

v prosinci 1944. V autobiografickém románu Útočiště později napsala, že její propuštění bylo administrativní chybou. V prosinci 1967 byla oceněna titulem Spravedlivý mezi národy.

Měřítkem života přece jen není jeho trvání, ale jeho (tajenka). *Corrie Ten Boom*

1. země z Pána prstenů; 2. otrok Filemonův (epištola Filem.); 3. příkaz jinak; 4. prorok ve lví jámě; 5. opak suché; 6. hudební nástroj s měchy; 7. obdařená dary; 8. Verdiho opera; 9. sklizeň vína; nápověda: Nabucco

ČESKÁ MISS MÁ KONKURENCI!

V jistém nejmenovaném seniorátu se nedávno uskutečnila akce s názvem

MR. EVANGELÍK 2011

Zúčastnilo se kolem 1000 lidí a některé fanyanky doslova šlely!

REPORTÁŽ Z TERÉNU!!!

Nespokojena? Zabuč si!

Celkem 12 soutěžících se mělo možnost předvést v několika disciplínách.

Na úvod se všichni ukázali v

SYNCHRONIZOVANÉM TANEČNÍM ČÍSLE!

Další disciplínou byl

ZPĚV PÍSNĚ ZE SVÍTÁKU.

Muži při pohledu do publika složeného především z něžného pohlaví většinou volili milostně laděné písně (Poutník a dívka, Ave Maria), někteří naopak vsadili na ukázkou

mužské síly a předvedli klasiku Byl boj na nebi či Jericho.

Z hlediště se při soutěži ozývaly jak výkřiky blaha ("Bože, to je nádhera!"), tak hlasité bučení, zvláště při vystoupení soutěžícího s číslem 10, který zazpíval píseň číslo 100...

BALENÍ? Motorické nedostatky!

V disciplíně "Sbal si co nejrychleji svůj spacák" se projevil fakt, že poslední dobou se na evangelických akcích nechodí spát. Proto speciální cena "MISTR SPACÁK" nakonec nebyla udělena.

NEJLEPŠÍ MODEL

Následovala módní přehlídka. Někteří soutěžící vsadili na batiku, jiní na využití populární odpad-recyklované techniky.

Největší úspěch ale zaznamenal soutěžící číslo 6, který disciplínu pojal jako **promenádu v plavkách**. Fanyanky omdlevaly!

Porota ale byla zmatena a pro všeobecný poprask soutěž přerušila. Mluvčí seniorátního seniora nám poté řekl: "Výsledky nebudou vyhlášeny, všechny výkony upřímně oceňujeme, ale soutěžící musíme nějakou dobu držet dál od chtivých očí fanynek..."

A K BOŽÍ SLÁVĚ POKORNĚ BEČET PART ČERNÉ OVCE

*Jana Šrámková (*1982) je mladá spisovatelka, matka dvou dětí, žena faráře Církve bratrské, absolventka oborů teologie a tvůrčího psaní. Její prvotina, novela **Hruškadóttir**, vypráví o mladé ženě Veronice, která hledá rodinu a lásku. Čtivá a mimořádně inspirativní kniha se silným příběhem získala Cenu Jiřího Ortena.*

Z jakého místa a z jaké rodiny pocházíš?

Pocházím z kazatelské rodiny, což je trochu odpověď i na to, odkud jsem. Odnikud, pořád jsme se stěhovali. V jiném místě jsem se narodila, v jiném bydlela do tří měsíců, v jiném do šesti let... Většinu života jsem ale strávila v Praze, ač na různých místech. Tady bydlím i teď – s mužem-farářem, jsem nějaká nenapravitelná.

Jaká byla tvoje cesta k víře? Necítila jsi jako farářské dítě tlak okolí (např. představa, že dítě faráře musí bezpodmínečně do kostela každou neděli)?

Kdyby jen nutnost jít do kostela, to má asi spousta dětí z křesťanských rodin. Je to život za výkladní skříní, kdy člověku všichni vtloukají do hlavy, že musí jít ostatním příkladem, všichni ho pozorují a hodnotí. Byli jsme tři sourozenci a každý to snášel jinak. Ségra se dost bouřila v dospívání, já byla loajální hodná holčička a pečlivě naplňovala očekávání. Revolta přišla prakticky až v dospělosti, kolem dvacítky, kdy už jsem byla sama vdaná, s farářem na krku (smích). Vyrovnávám se s tím vlastně doteď. Když nakouknete církvi trochu pod pokličku, uvidíte mnoho bolesti, zranění, povrchnosti, spoustu člověčiny. Boží trpělivost s touhle institucí, ba láska k ní mě naplňuje úžasem. Dospělí se s tím holt musí prát, pro děti je to trochu nefér. Takže chránit svoje děti před masáží očekávání a snahou uniformizovat vnímám jako svůj mateřský úkol číslo jedna.

Jsi členkou Církve bratrské. Co máš na „své“ církvi ráda (a co tě štve)?

Dost si vážím toho, že má své vyznání definované víc v principech a v konkrétních věroučných otázkách pak často ponechává svobodu. Tedy respektuje, že existují tajemství, že všechno nevíme, že se na všem nemusíme do posledního chlupu shodnout a není to nutně špatně. Kdyby bylo, byl by Pán Bůh ve formulování Písma daleko explicitnější. Ale on ne a to mě baví. Taky v CB nemáme předepsané žádné bohoslužebné formy, což má svá úskalí, ale i mnohé výhody.

A co mě u nás štve? No je toho požehnaně. Přesto nějak věřím, že je to moje místo, které mi bylo dáno a kde mám stát. A k Boží slávě pokorně bečet svůj part černé ovce.

Tvůj spisovatelský debut přišel v roce 2008, když ti bylo dvacet šest let. Kdy jsi začala psát a proč?

Hruškadóttir byl můj první větší text. Celý život hledám způsob, jak se kreativně vyjádřit, jak sdělit to, co opravdu chci. Nejdřív jsem myslela, že moje cesta bude hudba, ale pak jsem narazila na limity svých schopností. Zkoušela jsem fotografii, ale taky to fungovalo jen do určitého bodu. A pak jsem se našla v psaní. Co bude dál, uvidíme, zatím pro literaturu hořím. Fascinují mě její možnosti, všechny neprozkoumané cesty, cestičky, tiché pěšinky. Jen na to teď není s dětma moc času.

Hrdinkou knihy Hruškadóttir je třidvacetiletá studentka, která se stane součástí silného příběhu jedné rodiny. Jak ses k tématu dostala? Je příběh inspirován autobiograficky?

Zápletku knihy je čirá fikce. Příběh Veroniky jsem nikdy nezažila, ale ta postava sama mi je hodně podobná – jak uvažuje, co jí baví, děsí, co jí chutná nebo jak má řazenou knihovnu. Hlavní inspirace knihy ale byla dvojí: příběh Jóba a snaha prozkoumat ho z pohledu nějaké vedlejší postavy a pak moje potýkání se s otázkou, jestli existuje něco jako ideální rodina.

Ovlivňuje nějak víra tvoje psaní? Nebo psaní ovlivňuje tvoji víru?

Víra není nějaká vnější věc, kterou od sebe můžu oddělit – víra utváří, kdo jsem, a proto se nutně musí promítat i do mého psaní, do každé myšlenky, věty, přestože nějaká ryze křesťanská témata v beletrii nezpracovávám. Ale funguje to nutně i obráceně. Pokud k psaní přistupuji vážně a neuvěřím ho jen jako triviální nástroj předání souboru myšlenek, musím být otevřená tomu, že taky ono nějak ovlivní mě, a tím pochopitel-

ně i moji víru. A to se děje, ač těžko přesně popsat jak. Není to možná vždycky příjemné, ale věřím, že bude tahle vzájemná koexistence jak víře, tak psaní k dobrému.

Vystudovala jsi teologii na Evangelikálním teologickém semináři. Co tě na tuhle školu přivedlo? Naplnila se tvá očekávání?

Nerada se učím jen praxí, těší mě ke všemu podstatnému znát taky nějakou teorii. A víra je pro mě klíčová, tak jsem šla na tři roky studovat teologii. Škola mě nadchla, byla malá, velmi osobní a intenzivní. Studium přede mě kladlo otázky, jaké bych si sama nepoložila, nebo jsem si naivně myslela, že je mám dávno vyřešené. Bylo to náročné – na čem do té doby stál můj pěkně srovaný život, se odrolilo během pár měsíců jak omítka. Zbylo jen holé zdivo a ještě napůl zborčené. Pak pomalu přicházela sanace základů, výměna překladů, krovů. Stavba mojí víry je od té doby daleko skromnější, jenom přízemní, stále rozestavěná, k omítce se asi nedostanu nikdy. Ale stojí to za to, konečně bydlím ve svém. A paradoxně se teď vejde daleko víc hostů.

Také ses věnovala studiu na Škvoreckého Literární akademii. Myslíš, že by ses do psaní pustila i bez této zkušenosti?

Na školu jsem šla právě proto, že jsem chtěla psát. A zas ta moje posedlost teorií... Literární akademie mě naučila především pořádně číst, nově, jinak, daleko plastičtěji. Umět knihy i vlastní psaní reflektovat, včleňovat do různých kontextů. Můj přístup k literatuře je díky škole daleko aktivnější a otevřený.

Je Bible tvojí oblíbenou knihou?

Jistě, i z literárního hlediska je naprosto fascinující. Během studia teologie jsem se zamilovala do údernosti starozákonních narativů. Taky jsem objevila proroky, nikdy mě nenapadlo, jak jsou ty dlouhé nekonečné knihy akční, jak často mají blízko k mému oblíbenému absurdnímu dramatu. A propadla jsem překládání žalmů, hebrejščina je úchvatná. ■

ODHALOVAL SE JAKO NĚJAKÝ BLÁZEN

Marie Medková

A David poskakoval před Hospodínem ze vsí síly; byl přitom přepásán lněným efódem. David a všichni izraelský dům vystupovali s Hospodínovou schránou za ryčného troubení polnic. Když Hospodínova schrána vstupovala do Města Davidova, Míkal, dcera Saulova, se právě dívala z okna. Viděla krále Davida, jak se točí a vyskakuje před Hospodínem, a v srdci jím pohrdla.

Když David dokončil obětování zápalných a pokojných obětí, požehnal lidu ve jménu Hospodína zástupů. Pak podělil všechny lid, všechno množství Izraele, muže i ženy, každého jedním bochánekem chleba, jedním datlovým koláčem a jedním koláčem hrozinkovým. Poté se všichni lid rozešel, každý do svého domu.

David se vrátil, aby požehnal svému domu. Tu Míkal, dcera Saulova, vyšla Davidovi vstříc se slovy: „Jak se dnes proslavil izraelský král! Pro oči otrokyň svých služebníků se dnes odhaloval jako nějaký blázen.“ David Míkal odpověděl: „Před Hospodínem, který mě vyvolil místo tvého otce a místo celého jeho domu a ustanovil mě vévodou Hospodínova lidu, Izraele, před Hospodínem jsem tak dováděl. I když budu ještě víc zlehčován než teď a budu docela malický i ve vlastních očích, budu vážen právě u těch otrokyň, o nichž jsi mluvila.“ Bible, 2. kniha Samuelova, kapitola 6

Fandíš, když jde hokej? Připadám si jako ve válečném stavu, když se hraje mistrovství. Potkávám lidi modro-bílo-červeného makeupu a bojového křiku ve městě, ve vlaku. Vzrušení. Radost nebo smutek. Euforie. My Češi vyhráváme nebo prohráváme! I když si sotva dosáhneme na špičky nohou a jediné osobní setkání s pukem proběhlo přes výlohu Sportu. Naši hokejisté zástupně vítězí za naši zemi. Mysteriozní jednota, mysteriozní příslušnost. Stejně křesťané vítězili nad hříchem, zlem, i když jsme stále chybující (tedy hřešící) a potřebujeme posilu.

Neměli by taky pomalovat tváře a vyrazit do ulic? Vždyť král David se raduje a tancuje, až je vidět pod sukně. A rozdává koláče a požehnání. A to všechno z radosti a vděčnosti po vyhraném zápase.

Nejspíš nemá smysl na Kristovu počest převracet popelnice a volat v tramvaji „kdo neskáče není Čech“. Hokej je oslava síly, zdatnosti, rychlosti a souhry, z toho nějaký ten neřízený silotrysk vyplývá. Křesťanství je oslava lásky a spravedlnosti a zažít to taky vyvolává euforii. Ten přetlak radosti a vděčnosti chce vytrysknout. Pečení koláče pro kolegy v práci. Poskočit si, když slunce tak krásně svítí. Pomocná ruka kamarádce. Úsměv a vlídné slovo k neznámým. Radost. Nabídnou se na organizaci toho či onoho. Dík za existenci odpuštění... Prostě odhalím svou radost a vděk. A co u tebe? foto web ■

MARTINA TRCHOVÁ - TAKHLE VE MNĚ VYJOU VLCI

Kolja Ivaskiv

Vlci v nás

Co si představíte pod slovem vlk? Hlava, velký, lesklý oči, špičatý uši, velké mrštěné tělo, vyceněný tesáky, dlouhej ocas? Agresivní šelmu? Nebo jenom takovej větší, volně žijící pes? Řekl bych, že všeobecná lidská představa vlka se podobá spíše té chladnokrevné šelmě. Taky o hudebních nástrojích (hlavně strunných) se občas říká, že mají nějakého vlka - místo na hmatníku, kde tón nezni čistě.

Martina Trchová se na svém posledním albu „Takhle ve mně vyjou vlci“ vlky nachází ještě trochu jinde. Tak jako třeba kontrabas může mít na hmatníku vlka, který mu mrví tón, tak i lidé mají na své osobnosti spoustu vlků, kteří občas vyjít, kteří se občas chovají jako šelmy, kteří nás trápí, jsou někdy agresivní, škádlí, vedou nás k zadumanosti, trudomyslnosti...

Svoje vlky tato mladá alternativní písničkářka v triu s kytaristou Patrikem Henelem, kontrabasistou Radkem Polívkou a se spoustou hostů natočila cca před rokem, v dubnu 2010. Je to její druhé album, kterému předcházel debut Čerstvě natřeno.

V takové pěkné triové sestavě, s nějakými těmi ozdobami a bicími, to zní velmi jedinečně, alternativně. Hezký příklad toho, jak dobré je obohacovat jazz o dobré texty

a dělat z něj něco netuctově jedinečného. Zároveň zde vnímám obrovskou váhu kvalitních muzikantů a dobře vymyšlených aranžů, bez nichž by punc tohohle vytí nebyl tak lesklý.

Nejsme v tom sami

No, a s vši touhle parádou vyje Martina o svých vyjících vlcích. Možná to ale nastiňují všechno moc černě. Vyjící vlci, dravé šelmy, kruté a chladnokrevné... tak to není. Ono totiž některé to vytí je občas i hořkosladko usměvné, například když se jedná o neúprosně utíkáající svět (Metro). Občas je to vzdor, stavící se za osobní svobodu, v momentech, kdy o ni nějak přicházíme (Anitram). Někdy je to rozpačité, nicnevědoucí vytí prahnoucí po jistotě a smyslu (Jen trochu jistoty)... Takhle, myslím, často vyjít vlci v nás všech a je to pro mě takové pohlazení, když slyším, že v tom nejsem sám. Utišení, že „Ty vole jsi taky člověk!“, v kombinaci s pěknou muzikou, je super relax, do kavárny, klubu, na malebný festiválek kdesi na Vysočině (Otevřeno Jimramov - minulej rok tam hráli), a tak...

foto www.trchova.cz

BIBLE HROU

Petr Pospíšil

Stojí to rozhodně za to. Zvláště pokud vás čeká zkoušení ze Starého nebo Nového zákona, nebo vás naopak už nikdo dost dlouho nezkoušel. Tak dlouho, že sami nevíte, co vlastně ještě víte. Já jsem ten druhý případ.

Na stránkách najdete všechno možné - křížovky, šibenice, kvízy, pexeso, "milionáře", hry na čas i bez času. Na některé věci se dostanete bez přihlášení, ale lepší je se zaregistrovat. Myslím, že se nemusíte bát, že by vaše případné neznalosti autor stránek někde zveřejňoval.)

Moje nejoblíbenější hra je pexeso, které vidíte na obrázku. Nejlepší je odměna za správné vyplnění. Co to je? Zkuste sami...

Na stránkách najdete i on-line vyhledávání v Biblickém slovníku A. Novotného. I s obrázky.

UPSIDE DOWN

Emma Ramsey

The sun was pressing kisses against the earth when I stepped outside after lunch, my whole being lapping up the glorious warmth of it. I shut my eyelids against the brightness, feeling a drift of a breeze flutter over my eyelids. Then Matthew's voice pulsed like distant chimes against my ears.

"I don't want the world to be upside down," he said to Dad, who was doing something near him. *"I don't want the world to be upside down, 'cause I don't want to be squashed by a plane."*

I laughed at the childish innocence of it, and my ears suddenly opened to the truth in my little brother's words. Sometimes, in our little existence, we feel that our world is tossed upside down, our lives shaken by the endless turning of the earth.

And yet, *suddenly*, there is a breathless joy in

the uncertainty of that thought. Our lives are turning, like the earth, held by a hand we cannot see...

...yet *sure* in the infinite truth that the world cannot stop turning, unless He stops it, and we are safer here, in this topsy-turvy world, than we would be in a perfect, flat world, where nothing could go wrong, where we were in control, *our lives in our own hands*.

I felt like Christopher Columbus, standing beneath a sky blue with spring, my head touched with joy, discovering peace in the thought that, after all... **I live in an upside-down world.**

Emma Ramsey, an aspiring writer, lives with her family in Rambellwood, Texas. You can read the blog *A Banner of Crimson*, full of Emma's poetic writings and her sister Johanna's beautiful photos. <http://abannerofcrimson.blogspot.com/> Or you can head over to *The Band at Rambellwood*, the Ramsey family's band, and listen to the songs Emma and her siblings created. <http://rambellwoodband.blogspot.com/>

VOCABULARY – SLOVNÍČEK

to press kisses – tisknout polibky

to step outside – vykročit ven

to lap up the glorious warmth – užívat si nádherného tepla

eyelids – oční víčka

drift of a breeze – závan vánku

to flutter – chvěť se, třepetat se

distant chimes – vzdálené zvonky

'cause = because

squashed – rozmáčknutý

childish innocence – dětská, dětinská nevinnost

our world is tossed upside down – náš svět se převrátil vzhůru nohama

shaken – otřesený

breathless – bezdechý

infinite truth – věčný pravda

topsy-turvy – na hlavu postavený

aspiring writer – začínající spisovatelka; snaží se být spisovatelkou

head over to – zamířit někam

vybrala Hana Běťáková, foto Johanna Ramsey ■

KVĚTY V ČAJOVÉ KONVICI

Ester Hubená

Pamatujete si na Fagi? Taková malá, černovlasá, papírová... a komiksová postavička Fagi, s níž jsme se mohli seznámit na sjezdu ve Svitavách a která je hlavní hrdinkou divadelní improvizací performance "Svět podle Fagi" z produkce divadla DNO.

Fagi je dost svérázná, divadlo o ní také, a tak si představte, jak asi vypadá hudba k Fagi. Důležitá je ta předložka „k“, protože album „V čajové konvici“ skupiny Květy sice vzniklo inspirací z tohoto divadla, ale ani jedna písnička z čajové konvice se nevztahuje přímo k Fagi. Spíše jakoby modeluje svět kolem ní – svět hravý, nenucený, jednoduchý, stejně papírový a sdělný jako Fagiin komiks.

Hudba na tomto albu čerpá z typického stylu Květů – klasická sestava kapely, celkem jednoduchá aranžmá, výrazný a vášnivý zpěv Martina E. Kyšperského. Nicméně novinkou jsou ženské hlasy, které dodávají písním naivně sladší nádech (písně Medvídek, Šnek) a naopak drsný, deklamující hlas Karla Heřmánka v písni O cestování.

Deska skoro působí jako určená pro děti, ale přesto zde zůstává přítomná originální poetika Květů. Popěvkovost písní je narušována Kyšperského charakteristickým hlasem, který vždy nedodrží přesnou linku melodie, a jednoduchost textů někdy zarazí melancholickým něžným motivem. Zní tak například refrén Malé přítelkyně: „Jestli máš doma kočičku, tak se jí věnuj, za žádné jiné zvíře ji nevyměňuj“.

Přes některé opravdu povedené kusy (jako je píseň Oves míru a Poslední tančírna v Praze) se vám může album brzy oposlouchat. V tom případě ale doporučuji to s Květy nevzdávat, jejich diskografie je bohatá a kvalitní, tak ji v sobě nechte „rozkvést“...

foto web

Možná je Ti právě patnáct a jsi prvákem, tak právě pro Tebe jsou tu 4teens. Česká televize Ostrava vyrobila seriál ze studentského prostředí a pokusila se ho udělat tak, aby byl zajímavý pro ty, o nichž vypráví.

4teens má moderní nejen název. Hlavním tahákem je komiksový strips, který kreslí jeden z našich nejznámějších komiksových kreslířů Jozef Certlí - Danglár. Seriál se vysílá v pátek v hlavním čase na ČT1. Nevím, zda je to úplně šťastné nasazení, protože bych tipla, že v pátek večer mají mladí jiné aktivity, než sedět u televize. Série nabízí jednotlivé příběhy osmi spolužáků, kteří spolu chodí do prvního ročníku gymnázia. Průvodcem je Milan Doubrava, přezdívaný Einstein. Hraje ho Ondřej Malý a trochu připomíná Marka Ebena ze seriálu Kamarádi. Je to takový ten chytrý, ale trochu zvláštní a samotářský kluk.

V sedmi dílech se autorky Iva Hlaváčová a Irena Pavlová pokusi-

ly vykreslit život dnešních středoškoláků a popsat problémy, s kterými se někteří z nich potýkají. V prvním díle je hlavní postavou Míša, skejtačka žijící jen s mámou a ujíždějící na onlinovkách. Mimo jiné se zde objeví i náznaky rasismu, který se bude řešit hned v několika dílech. Paty, ročníková barbína, se potýká s poruchou příjmu potravy, řeší se problémy s rodiči. První lásky a zamilování, lyžák, ples a v neposlední řadě školní kapela – na to vše se můžete těšit. Původní hudbu k seriálu natočila oblíbená kapela Charlie Straight a její zpěvák Albert Černý se v seriálu objeví i jako herec. Nedokážu seriál posoudit očima teenagera, ale přijde mi v celku dobře napsaný, zábavný a jsou tam i docela závažná témata k zamyšlení i pro rodiče, učitele a vůbec všechny, kdo se potýkají s pubertou. Atraktivní a zajímavou roli zde hrají školní noviny, v nichž je otiskován komiks, přestože nikdo neví, kdo je jeho autorem. To jsem ocenila velmi, kéž by nám do Bratrstva začal chodit anonymní komiks, určitě bychom se nezlobili. A vůbec, kdyby se mezi vámi objevila zuřivá reportérka Dája, uvítáme ji v redakci s otevřenou náručí.

foto web

Worship festival UNITED ve Vsetíně 25. – 27. srpna 2011

Tento třídnenní křesťanský festival je určen mladým věřícím ze všech církví i jejich kamarádům. Program festivalu budou tvořit koncerty hudebních skupin, vyučování, semináře, workshopy, divadla, filmy a sporty. Na programu workshopů najdete například rap, média, time management i chvály. Z hudebních skupin si můžete

přijet poslechnout Reilly z Philadelphie, německé Good Weather Forecast a britské Verra Cruz. Z české a slovenské scény například Tretí deň, ION, The elements a Donebevolající. Záměrem festivalu je 3P: Kristem propojení, proměnění, povolání. Více na festivalunited.cz

Foto: vlevo Reilly z Philadelphie, vpravo Verra Cruz

Proč Němci nemají rádi atom?

Německo zvažuje odstavení svých jaderných elektráren, v Čechách se o přezkoumání bezpečnosti Temelína nebo Dukovan ani nediskutuje. Proč? V obou zemích je přeci tradičně v úctě fachman, inženýr či technik, no zkrátka odborník. Stejně tak do obou zemí doputoval radioaktivní mrak z Černobylu.

Velkou roli nejspíš hraje stav občanské společnosti. V Německu se od roku 1968 a „studentských bouří“ živě rozvíjí, poměrný volební systém umožňuje zapojení menších stran a na vzestupu jsou především Zelení a celková úcta k životnímu prostředí (již od těch šedesátých let).

V Čechách máme pořád pocit, že na budoucnost (resp. sklady vyhořelého paliva) není potřeba tolik myslet, a nejpalčivějším problémem je korupce při veřejných zakázkách. O Černobylu se toho u nás tehdy mnoho psát nesmělo a dnes už to není téma.

Oba postoje jsou pochopitelné, zajímavé ale bude, pokud se Němcům skutečně podaří technicky propojit různé alternativní zdroje a vytvořit stabilní energetickou síť nezávislou na jádru a dodávkách odjinud. Doufejme, že pak by už i u nás diskuze následovala.

Církevní majetek

Naše duchovní pořád ještě platí stát, což dělá zlou krev („Proč mám platit na faráře, když nechodím do kostela?“) a současně to vede k závislosti církví a neadekvátnímu ohodnocení jejich pracovníků. Opět se jedná o dohodu. Při restitucích církevního majetku se bude vláda podle ministra Jiřího Bessera (TOP 09) snažit především o naturální restituce, tedy vracení půdy, ne o vyplácení finanční náhrady. Konkrétní návrh slíbil do půlky června (tedy přibližně v době, kdy čtete toto Bratrstvo), vracení majetku od roku 2012. Ne úplně aktuální, ale podnětné čtení k tématu nabízí web <http://www.cirkevnmajetek.cz/>

Sportovně-hudební kurz pro mládež. 7.–17. srpna 2011. Sborový dům v Tisu (Orlické hory). **Věk 12+**. Podrobnější informace na <http://kralovehradecka-mladez.evangnet.cz>, nebo pište na radim.zarsky@evangnet.cz.

Od **30. 6. do 5. 7. 2011** pořádá jihočeský SOM ve spolupráci s YMCA Jindřichův Hradec **letní vodu Sázava 2011**. Cena: 850,-Kč. **Věk 15+**. Přihlášky na: jana.norinska@seznam.cz, kam se můžete obrátit i v případě dotazů. Další informace už jen přihlášeným.

Od **10.–17. 7. 2011** se na **Travné** uskuteční tradiční brigáda. Kromě práce budou na programu výlety, sport a také zamýšlení se nad knihou **C. S. Lewise K jádru křesťanství**. Více informací na <http://www.travna.cz/>.

Letní seniorátní týden mládeže (nejen) moravskoslezského seniorátu neboli **LST** se bude konat již podesáté. Letos se toto setkání uskuteční v Rajnohovicích od **20.–28. 8. 2011** a jeho téma zní **Žiwhat?!**. Těšit se můžete na biblické programy, hry, dílny, sport a jiné. Více informací najdete na: <http://moravskoslezska-mladez.evangnet.cz/>.

Ve **20.–26. 8. 2011** proběhne brigáda na **dřevo v Herlíkovicích**, Horském domově. Více informací najdete včas na <http://mladez.evangnet.cz>.

5. jubilejní ročník ČÁSLAVSKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU

Chrudimský SOM pro vás připravuje další, již pátý ročník hudebního festivalu, který se bude konat v sobotu **30. července 2011** na krásné zahradě Diakonie ČCE v **Čáslavi**. Jako vždy se můžete těšit na různorodou hudbu, skvělou atmosféru, opečené prase, natočené pivo a kofolu, samozřejmě nebude chybět slunečná obloha! Nicméně akce se koná za každého počasí, na déšť jsme připraveni a nezmoknete! Tak pozvěte kamarády a přátele a vyražte na festival!

Do Prahy se po roce vrací nevědění Kavárna POTMĚ, ve které obsluhují nevidomí číšníci v naprosté tmě. Kavárnu otevře 8. června její patronka, zpěvačka Aneta Langerová. Ta v kavárně nejen zazpívá, ale také bude obsluhovat její návštěvníky. Další hosté budou mít možnost černočernou kávu ochutnat každý den od 10 do 21 hodin až do 22. června. Její návštěvou přispějete do sbírky Světluška částkou 100 Kč a jako památku na nevědění zážitek si odnesete hrneček se Světluškou. Na střeše kavárny vystoupí Márdi z Vypsání fixy, Ivan Hlas a Jiří Schmitzer a talentované nevidomé děti. Letošní novinkou bude historicky první výstava fotografií v absolutní tmě. Jedná se o sérii portrétů nevidomých kavárníků s názvem JSME STEJNÍ?, která bude slavnostně otevřena 8. června 2011 v sousedství Kavárny POTMĚ. ■

Českokobratrská církev evangelická pod záštitou hejtmána kraje Vysočina pořádá

Sjezd (nejen) evangelické mládeže

VOKO BERE!

příležitosti a rizika v našem životě

Dům kultury a odborů Jihlava

30.9.-2.10.2011

PŘEDNÁŠKY A DÍLNY

Voko bere! Příležitosti a rizika v našem životě **PETRA PROCHÁZKOVÁ**
Riskantní podnik Pána Boha **PETR GALLUS**
Duch, duše a tělo v počítačové síti **JAROSLAV PECHAR**
Oáza nebo otrava **ROMAN MAZUR**
Příliš mnoho příležitostí **ADAM BORZIČ**
Modlitba všemi smysly **MARIE MEDKOVÁ**
Přežít a neztratit víru **CHRIS OBUA**
Hudební dílny **LADISLAV MORAVETZ**
21: Fofák bere **MATOUŠ GLANC**
Seznamovací hry **JIRKA VLČEK**
a další...

DOPROVODNÝ PROGRAM

Mládež sobě
Allstar Refjúdží Band
Net kavárna
Sport
PUB
Čajovna
Bazárek
Výstavy
Wozeyškola II.
a další...

Změna programu vyhrazena.

30.9.-2.10.
2011

Partneři projektu:
Farní sbor ČCE Jihlava
SEM v ČR

Podpořili nás:

MINISTERSTVO
KULTURY

UniCredit Bank

Jihlava

Kraj Vysočina

HEKS

mladez.evangnet.cz sjezd-mladeze.evangnet.cz www.semcr.cz

BRATRSTVO

roč. 52/2011
číslo 6

Bratrstvo, evangelický časopis pro mládež.

Vydává Synodní rada Českokobratrské církve evangelické.

Grafický návrh: O. Fikejs, sazba a technická redakce: Jitka Čechová

Adresa redakce a administrace: Jungmannova 9, 111 21 Praha 1,

e-mail: bratrstvo@e-cirkev.cz, tel: 224999273

Stránky na internetu: <http://bratrstvo.evangnet.cz>

Celoroční předplatné 200,- Kč, jednotlivé číslo 20,- Kč. Vychází 10x ročně.

Tiskne MIB Print, Praha 6. Přidělené registrační číslo MK ČR 5092.